

Florentina Mateescu

CREAȚIA

VOLUMUL AL DOILEA AL TRILOGIEI

Să fie lumină!

**Editura Ascendent
București, 2019**

SĂ FIE IUBIRE!!!	3
MULTUMIRI.....	6
CÂTEVA SUGESTII	9
ZIUA ÎNTÂI FACEREA LUMII	13
ZIUA ÎNTÂI (continuare) LUMINA.....	17
ZIUA ÎNTÂI (continuare)	28
ZIUA A DOUA CERUL.....	31
ZIUA A TREIA PĂMÂNTUL.....	63
ZIUA A TREIA(continuare) PĂMÂNTUL.....	67
ZIUA A PATRA SOARELE, LUNA ȘI STELELE	96
ZIUA A CINCEA VIEȚUITOARELE MĂRII	110
BINECUVÂNTĂRILE	121
ZIUA A ȘASEA VIEȚUITOARELE PĂMÂNTULUI.....	129
CUVÂNTUL EDITORULUI.....	139

CÂTEVA SUGESTII

Cu ani în urmă am văzut într-o librărie un titlu care m-a atras magnetic: „Să nu atingi această carte”, scrisă de Jan Van Helsing. Evident, reacția mea a fost să iau cartea și să o citesc cu foarte mare interes.

A fost ceea ce mi-a venit în minte la acest început de drum.

Cu certitudine sunt și informații care se cunosc. Sună multe lucruri pe care le știi. Dar vor fi și **noi** conexiuni, care mi-au deschis și mie ochii asupra unor aspecte neștiute și, mai ales, **ne-gândite** ale Realității.

Și sunt și unele care pot fi mai greu de acceptat.

Și pentru mine au fost, de-a lungul timpului, multe informații pe care le-am accesat și eram uluită de ele sau de semnificațiile pe care le cuprindeau.

Atunci le verificam în sufletul meu și în noțiunile din științele actuale în care se regăsesc în anumite forme. Și astfel se configurau noi conexiuni neuronale și noi direcții informaționale, care vorbeau despre o lume sensibil mai altfel decât o vedem noi.

De ce îți spun aceste lucruri?

Poți alege să renunți la lectură.

Sau poți alege să continui lectura și să afli calea care te duce de la minte la suflet și apoi, de la suflet în inimă, să refaci conexiunea dintre Sufletul și Spiritul Divin din TINE!

Calea spre actuala configurație a durat sute de mii de ani.

Acum se închide cercul. Sună pași pe care îi poți face mult mai repede.

- Corect.
- Pot aduce o completare?
- Sigur ca da.

- Vechile culturi autohtone, ale traco-daco-getilor, de la Cucuteni (5200 – 3200 î.e.n.), Hamangia (mileniile 6 – 5 î.e.n., apărută înainte de 4700 î.e.n.), din care se va naște cultura Gumelnîța, în a doua jumătate a mileniului 5 î.e.n, pe teritoriul Dobrogei și în Oltenia, continuare a culturii Boian; Turdaș – Vinca, datând aproximativ între 5700-5300 – 4700- 4500 î.e.n., cunoșteau ceea ce noi discutăm acum.

Cultura Cucuteni, cu vechime de peste șapte mii de ani, a lăsat moștenire multe vase antropomorfe și statuete feminine – cu preponderență, vorbind despre sacrul feminin, despre fertilitate, naștere și perpetuarea vieții.

- Așa este. Vechile culturi trăiau în simbioză cu natura, cu Întregul și îl reprezentau stilizat, dar conținând noțiuni de o mare profunzime, la care noi încă nu am reușit să descifrăm toată simbolistica. E sarcina noastră în viitor!

ZIUA ÎNȚÂI (continuare)

LUMINA

Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.

Gen 1:2

- Pământul, pustiu, gol, întuneric, adânc, ape – toate sunt feminine.
- Corect. Continuarea este așa: „Si Duhul lui Dumnezeu Se mișca peste suprafața apelor”.
- Duhul lui Dumnezeu e clar masculin – e elementul de mișcare.
- Da.
- Iar apele – desigur, feminine. Adică deja apare separarea polarităților! Începe cu ceruri și pământ, apoi elementele feminine grupate și Duhul lui Dumnezeu, masculin. Sunt mai multe feminine?
- Nu neapărat mai multe, dar mai amplu reprezentate. Planeta noastră are două treimi apă, care este feminină și o treime uscat, care este masculin, în binomul pământ – apă. Si corpul nostru la fel.
- „Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Si a fost lumină. (Gen 1:3)
- Așa. Dar ce a creat lumina?
- Tu ce crezi că a creat lumina?
- O forță.
- Corect. Dar care?
- Ar trebui să fie una exprimată aici, că de aceea discutăm...
- Si asta este corect.

- „Duhul lui Dumnezeu...”
- Da, masculinul – care e clar indicat...
- Ce făcea masculinul?
- „...se mișca... - aa! „ se mișca peste suprafața apelor”. „Se mișca” este forță! Mișcarea este creată de o forță! În sine, „mișcarea” este masculină. Se mișca peste suprafața apelor – masculinul, dinamic, activ, se mișca peste femininul static. **Și mișcarea a creat lumină!!!**
- Corect. Va mai rămâne de stabilit ce fel de mișcare era cea care a creat lumina.
- Ne ducem să vedem?
- Nu. Deocamdată rămânem aici și gândim.
- Ar fi trebuit să presupun.
- Asta ar trebui să te bucure, căci înseamnă că e ceva ce putem face oricare dintre noi.
- Am toată convingerea.
- Deci?
- Deci, ce? „Dumnezeu se mișca peste suprafața apelor”... unde scrie care este sensul mișcării?
- Care este elementul nou apărut?
- Să ne gândim. Că asta ai spus că facem. A creat „cerurile și pământul (...); ne spune cum era pământul – pustiu, gol, apoi îi definește polaritatea feminină clară – „întuneric era peste suprafața adâncului”. Apoi, Duhul lui Dumnezeu, masculinul, „se mișca peste suprafața apelor” – apele sunt feminine...
- Așaa...
- Păi, aşaa... unde scrie sensul mișcării?
- În simbol.
- Care simbol?
- Cum îți imaginezi Duhul lui Dumnezeu?
- Era să spun „ca pe Genie, duhul lămpii lui Aladdin”.
- Bine și aşa. Care era trăsătura pe care o vezi

comună la cele două duhuri?

- Mărimea nu-i! Că duhul lui Aladdin e sigur mult mai mic. Și are un aspect... Chiar! Cum arăta Duhul lui Dumnezeu?

- Pentru oameni, în povestea lui Aladdin, duhul a căpătat un aspect vizibil, dar nu fizic. Mintea umană este setată să lucreze cu elemente vizibile. Pentru că duhul era un creator, care urma să împlinească trei dorințe, care presupuneau niște materializări, era nevoie de ceva care să apară, să fie, să aibă un aspect vizibil. Altfel chiar și creatorului desenului animat i-ar fi fost dificil să îl evidențieze. Asta pe scurt, că sunt mai multe simboluri în sugestiile poveștii.

- Cred. Dar nu mi-ai spus care era aspectul lui Dumnezeu.

- Pentru că nu ai nevoie să îți spun eu. Ci doar să gândești tu.

- Bine. Plec de la trăsătura comună cu Genie. Când Genie era ascuns în lampă, presupun că nu făcea treabă...

- Da sau nu. Eu presupun că tu vrei să pornești de la perioada de nemișcare a Divinului masculin.

- Da. Mă ajută?
- Și da și nu. Despre această perioadă am mai vorbit. E mai pe ocolite. Dar ia-o cum simți tu că îți este clar.
- Pai încerc să văd cum s-a ajuns de la nemișcare la mișcare.

- Prin verbul anterior.
 - Care verb?
 - Primul verb din Biblie – „a creat” – „Dumnezeu **a creat** cerurile și pământul”.

- Așa?!
- Prin acest **verb se arată că a ieșit din nemișcare**. Și pornește chiar cu **verbul definitoriu al activității** care urmează. Și care, dacă îți amintești, este cel care a dat și numele cel nou al acestui volum rebotezat.

- Bun. A creat. Se mișca. „Se mișca” e al doilea verb?

- E al doilea la Indicativ. „(întuneric) **era**” e verbul copulativ care formează predicatul nominal cu numele predicativ „întuneric”. Ne indică starea de a fi întuneric, nu o acțiune. Noi căutăm o forță, deci o acțiune.

- Da. Acțiunea era **mișcarea**. Asta am stabilit deja. Dar nu înțeleg care era mișcarea care producea lumină.

- Pe Duhul lui Dumnezeu nu te-ai lămurit cum îl vezi.

- Duh! Cum să îl văd? Ceva imaterial, care putea lua orice formă, dacă tot s-a hotărât să facă această creație. Dar care nu avea corp! ERA IMATERIAL!

- Corect. Era imaterial. Ce semnificație are această imaterialitate asupra mișcării Lui peste suprafața apelor?

- Cred că încep să văd unde vrei să ajungi. Era imaterial... Putea lua orice formă... Plutea deasupra apelor... Apele se unduiesc... sus-jos, sus - jos... încontinuu... unde șerpuite... UNDE! UNDE! Apele se mișcă în unde!!! Și lumina la fel!!

- Da. Mișcarea deasupra apelor era o **mișcare în unde**, că de aceea au apărut apele în poveste... Și da, lumina se mișcă în unde!

- Dar asta nu înseamnă că orice mișcare a apelor produce lumină...

- Nuuu! Că noi nu la mișcarea apelor ne refeream, ci la mișcarea Duhului lui Dumnezeu, căci el e cel care se mișca. „Apele” ne spun doar cum.

- Da. Bine. Ondulatoriu. Și de unde a apărut lumina? Că nu spune că a creat-o.

- Nu e vorba de lumină creată. Ci de lumina necreată! Cea care a existat de dinaintea începerii Creației.

- ...?
- Așa cum există apriori și „întunericul”.
- Despre care se spune că era peste suprafața

adâncului – adâncul este spațiul care trebuie umplut, e femininul primordial, ca un uter al începuturilor, ca o gaură neagră – atracțoare, magnetică și... feminină! Întunericul e feminin... Iar opusul, lumina, e polaritatea opusă, masculinul...

- Corect.
- Și atunci, Creația a început să fie făcută din întunericul inițial, **NECREAT** și din **lumina inițială, NECREATĂ!**
- Cooorect!
- Dar, dacă existau de dinainte, de ce ne mai interese felul în care se mișca Duhul lui Dumnezeu?
- Dacă ai un atom, el are și electroni, da?
- Normal.
- Electronii se mișcă pe orbitele circulare/ spiralate din jurul nucleului, da?
- Daaa...
- Mișcarea electronilor produce energie, pe care o traducem în energie electrică și ea poate fi transformată în energie luminoasă, de pildă, la noi în case, când activăm comutatorul de lumină.
- Corect. Știut de toată lumea.
- Electronii se mișcă și când nu ai tu lumina aprinsă în casă?
- Ce bazaconie! Normal. Doar nu îi întrerupi și apoi să le spui să se miște! Se mișcă milioane de ani.
- Și eu spun la fel. Ei, și lumina necreată există în Duhul lui Dumnezeu și înainte să o genereze în creație...
- Am înțeles! Duhul lui Dumnezeu – e masculinul, plinul, luminicul, deci dătătorul de lumină, purtătorul de energie – care poate fi transmutată în orice formă de energie! Dar Duhul lui Dumnezeu nu dădea lumina în zadar. Ci când a creat! Când a început creația. Când a început să se miște peste suprafața apelor... în raport cu femininul primitoar... Iar mișcarea era ondulatorie, căci aşa

se mișcă lumina: în undă – care are traseul ei rectiliniu, dar rezultat din mișcarea undelor...

- Și razele de lumină au aspect liniar, dar la nivel micro sunt spirale de cuante care se deplasează pe anumite direcții non-unghiulare, ci direcționate... spre atractorul magnetic...

- Spre feminin! De aceea este necesară alternanța feminin-masculin în întreaga creație!

- Corect!

- Nu e atât de greu de înțeles!

- Chiar nu! Doar că trebuie să ne acordăm puțin timp de gândire.

- Chiar DA!

- Acum că ne-am limpezit cum a apărut lumina, mergem mai departe. „Și Dumnezeu a văzut lumina, că era bună și Dumnezeu a făcut despărțire între lumină și întuneric”.

- Ce poți spune?

- Că Dumnezeu a văzut lumina? Ea existând apriori?

Nu o vedea și înainte?

- Înainte de mișcare?

- Da! Nu era acționat comutatorul... Sigur. Era, dar nu era vizibilă... Dar de ce nu era vizibilă?

- Tu de ce crezi că era, dar nu era vizibilă?

- Ooof! Era cum ai spus și la lumina de acasă. Energia era, că este aspectul masculin fundamental. Dar energia o poți transforma în ce fel de energie vrei. Poți să o faci lucru mecanic. Sau energie calorică. Sau ce vrei tu. Ce ai nevoie. Deci, energia exista apriori. Doar că nu era transformată în energie luminică.

- Cooorect!

- De aceea nu era vizibilă! Nu era transformată în lumină...

- Foarte bine! Acum am o întrebare.

- Serioos? Abia acum crezi că ai o întrebare? Dar

până acum ce ai făcut?

- Până acum doar te-am susținut să te gândești la niște aspecte, care aveau nevoie de atenția ta și, pentru că le-ai acordat-o, ai înțeles niște lucruri, pe care le puteai înțelege și fără aportul meu.

- Hmm! S-ar putea să regret dacă te las să pui întrebarea?

- Nu. Eu cred că o să te bucure răspunsul.

- Ooo! Atunci, să auzim!

- Deci, de ce a transformat Duhul lui Dumnezeu energia pe care o avea, în energie luminoasă?

- Ca să facă lumină! Asta e clar! Deci, banal! Credeam că e o întrebare dificilă.

- N-ai răspuns. Ceea ce ai spus, era deja stabilit.

- ...

- Să te ajut. De ce a transformat energia în energie luminoasă și nu în ... să zicem forță de tracțiune?

- Ca să tragă ce? ... Aa, tu mă întrebai... La asta nu m-am gândit! Forță de tracțiune...

- E doar un exemplu. Putea să o transforme în ce fel vroia. Dar a făcut-o energie luminoasă – lumină.

- Fiindcă era întuneric!

- Ești pe drumul cel bun. A făcut lumină, fiindcă era întuneric. Întunericul, spunea Einstein, este absența luminii. Dar există și întuneric apriori. Ceea ce înseamnă că postulatul lui Einstein se aplică doar pentru lumina creată, nu și pentru cea necreată, deci nici pentru întunericul necreat.

- Cred că pricep asta. Dar nu înțeleg unde vrei să ajungi.

- Crezi că Dumnezeu avea nevoie de lumină pentru că nu vedea pe întuneric?

- Hm. Nu. Clar. Noi avem nevoie de lumină, pentru că **noi** nu vedem pe întuneric.

- Noi, oamenii. Oamenii actuali. Cei de Neanderthal

aveau o bună vedere nocturnă, pentru că aveau în ochi o preponderență de celule sub formă de bastonașe, care sunt responsabile cu vederea nocturnă. Noi avem preponderență de celule sub formă de conuri, care sunt responsabile cu vederea diurnă. Însă există specii de viețuitoare care văd foarte bine noaptea. Fără lumină. Viețuitoarele acvatice văd în apă. Fără lumină.

- Pentru că au fosfor.
- Da.
- Dar tot nu înțeleg întrebarea. Ce putea să facă Duhul lui Dumnezeu în locul luminii și de ce ar fi făcut altceva?
- Probabil că ar fi putut face altceva în locul luminii, dar nu a făcut-o. Dacă mă întrebă pe mine, nu cred că ar fi putut face altceva decât LUMINĂ.

Ce te-am întrebat este de ce crezi că a făcut lumină? Ai răspuns corect că a făcut lumină, pentru că era întuneric. Ce anume reprezenta întunericul?

- Alta!!!
- Ai spus tu că nu era lipsa luminii. Ce altceva putea fi?
- Exista apriori... Că vorbim despre întunericul necreat...
- Aa, femininul?...
- Sigur, Femininul.
- Asa. Deci exista de dinainte întunericul, care am înțeles noi că era femininul. Și Energia Duhului lui Dumnezeu, care era masculinul. Și nu era logic să se facă lumină?

- De ce era logic?
- Pentru că e opusul întunericului.
- Loogic!
- De ce a creat opusul?
- Fiindcă masculinul și femininul sunt polarități opuse?
- Perfect!!! Aici vroiam să ajungem. Cu prima

jumătate a răspunsului. Care reprezintă un nivel informațional.

Deci, **lumina a fost creată ca energie opozabilă întunericului.**

Pe același **principiu al opozabilității** descifrat în polaritățile divine, **FEMININUL ȘI MASCULINUL**.

Aceasta te ajută să înțelegi de ce a fost nevoie de prima parte a conversației noastre, Cartea „Geneza”, în care am vorbit amplu despre cele două polarități ale divinului, poate șocând acolo unde tradiția patriarhală religioasă a exclus femininul. Mai mult, l-a denigrat, transformându-l în purtător de păcat. Vom vorbi amplu despre acest subiect mai târziu, ca să putem înțelege mesajul exact al acestei trilogii și calea de ieșire din labirintul mintii, în care ne învățăm de atâtă vreme.

- Bun! Ce înțeleg este că **Duhul lui Dumnezeu**, care teoretic putea converti energia cam în ce formă ar fi vrut – deși tu ai o reținere să crezi aceasta -, a făcut Lumina ca opozabilitate față de întuneric.

- Cu alte cuvinte, **au fost activate cele două mari forțe polare, care generează dinamica întregului cosmos**. Le regăsim în toate forțele fizicii – atracție și respingere, centripetă și centrifugă etc.

- Explică și forța gravitațională, energiile subtile ale geometriei de formă a sistemelor, creează modelul de manifestare cuantică, este în mare măsură revelat prin teoria relativității a lui Einstein, confirmând ipotezele sale și ale succesorilor care au dat soluții variabile pe modele existențiale...

- Woooou!

- Este, de fapt, prin marea sa simplitate, **o bază de inserție informațională excesiv de variată**, care să ne dea posibilitatea desfășurării multidimensionale a acestui sistem cosmic, **creat la acest nivel de evoluție a lui Dumnezeu**.